

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii Institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□□□□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Apel. — Credit și producție. — Cronica economică. — Situația. — *Cronica*: Comemorarea lui Parteniu Cosma. Situația Sumară a Băncii Naționale a României dela 23 Decembrie 1936.

APEL

BCU Cluj City Library Cluj

către onoratul Guvern, către domnii șefi de partide, către domnii foști primminiștri și miniștri și către toți domnii parlamentari români. „Solidaritatea” a adresat membrilor Guvernului și persoanelor susamintite, în legătură cu nouile proiecte de legi, următorul apel:

Ideia refacerii creditului preocupă în ultimul timp într'o măsură deopotrivă de mare cercurile conducătoare ca și opinia publică românească.

În ultimul timp s'au anunțat o serie de proiecte de legi, menite să contribuie la rezolvarea acestei importante probleme pentru traiul de toate zilele al păturilor noastre producătoare.

Dintre acestea amintim:

„Proiectul de lege pentru înființarea Institutului Național de Credit Agricol”;

„Proiectul pentru înființarea creditului meșteșugăresc”!

„Proiectul pentru înființarea unei instituții a creditului funcționăresc”.

În Transilvania și Banat creditul românesc a fost servit, înainte de legea conversiunii, timp de mai bine de 6 decenii de instituțiile românești de credit.

Aceste instituțiuni înființate pentru a sluji interesele românești dintre Carpați

și Tisa, deși trecute prin grele încercări, există și astăzi.

Refacerea lor nu este nici imposibilă, nici împovărătoare pentru Stat. În schimb refacerea lor este un comandament de ordin superior național.

Examinând textul unuia dintre proiectele amintite, care a fost depus la Cameră (numai unul a fost depus până acum; „Proiectul pentru înființarea Institutului Național de Credit Agricol”) am constatat, cu surprindere, că între instituțiile, cari urmează să distribuie credite pe seama țăranimii, instituțiile românești de credit din Transilvania și Banat nu figurează.

Ar fi o nedreptate, care s'ar face elementului românesc din Transilvania și Banat, dacă acestor instituțiuni naționale li s'ar distruge prin lege rostul principal, pentru care s'au născut și au trăit cu folos și cu cinste în viața economică a

neamului: Acordarea de credite pentru fărănime.

Tot asemenea s'ar săvârși o ireparabilă greșală împotriva însăși a ideii de refacere a creditului, dacă creditele pentru meșteșugari și funcționari nu ar mai putea fi acordate de aceste instituțiuni ale noastre.

Drept aceea, încă în luna Decembrie 1936, o delegație a Asociației băncilor „SOLIDARITATEA” s'a prezentat la dl Mircea Cancicov, Ministru de Finanțe, cerând ca în proiectele de legi amintite să se introducă unele amendamente, în virtutea cărora băncile românești din Transilvania și Banat să fie încredințate cu distribuirea acestor credite în Transilvania și Banat.

Dl Ministru Mircea Cancicov a făcut promisiunea formală, că va satisface aceeași justă cerere a delegației.

Nu ne îndoim nici o singură clipă de bunăvoința domnului Ministru al Finanțelor, totuși având în vedere interesul de o capitală importanță pentru elementul românesc din Transilvania și Banat și considerând că proiectele de legi amintite trebuie să dobândească votul Parlamentului, apelăm cu multă stăruință și cu toată încrederea la sprijinul D-Voastre și al domnilor parlamentari, cari fac parte din Partidul Național Creștin, rugându-Vă insistent să binevoiți a întreprinde toți pașii ce veți crede de cuviință, cerând stăruitor concursul domnilor parlamentari din Partidul Național Creștin, pentruca amendamentele cerute de Asociația „SOLIDARITATEA” să se voteze ca text de lege.

Credem tare, că toți parlamentarii români din toate regiunile Țării, vor susține din toate puterile lor această cauză românească, căci realizarea acestor deziiderate nu constituie nici un singur ban sacrificiu din partea Statului.

Primiiți, Vă rugăm, asigurarea distinsei noastre stime.

Sibiu, 18 Ianuarie 1937.

Credit și producție.

Este arhicunoscută definiția celor două noțiuni, cari formează titlul acestui articol, precum tot așa de cunoscută este legătura dintre ele, sau mai bine zis dependența lor reciprocă. În actualul mecanism al vieții economice caracterizată de capitalism am putea merge atât de departe cu dependența celor două noțiuni, încât am putea considera rezultatul datorit lor în fenomenul economic, ca maxim, atunci când funcționarea ambelor este nestângenică; ca minim, când funcționarea uneia dintre aceste noțiuni este împiedecată, și ca nul, când nici una dintre noțiunile amintite, nu-și poate da utilitatea, în toată puterea ei de colaborare.

Demonstrația spre a dovedi cele spuse este cu desăvârșire de prisos. La noi în țară mai mult ca oriunde, am fost înșine cobaiul de experiență al celor spuse mai sus. Într'adevăr s'a afirmat adesea că producțiunea noastră nu-și poate da deplinul randament, din cauza lipsei de credit potrivit. A fost în special caracteristică epoca care a urmat imediat după încheierea păcii, când țara era împărțită în două tabere pe chestiunea admiterii la noi, a capitalului străin. Ce era această ostare după capital străin, decât recunoașterea nevoii de credit așa de acută pe vremea aceea?

Dar am experimentat apoi și problema inversă. Din 1929 încoace capitalul străin s'a introdus din abundență în exploatarea productive ale țării noastre. Contribuția lui din punctul de vedere al producției se cunoaște. În schimb însă ne-a înfundat în alte greutăți, cari se pare că ne aservesc cu mai grele urmări pentru dezvoltarea viitorului nostru național, decât dacă nu s'ar fi manifestat. Capitalul străin introdus în țară ne denaturează repartitia patrimoniului material și spiritual, încât după abia câțiva ani de colaborare pe teritoriul nostru, îi simțim greutatea cu care ne apasă.

Și pentru credit deci, dar și pentru producție se pun acum la noi probleme fundamentale. Și când zicem credit și producție, ne referim în special la domeniul agricol al economiei noastre ro-

mânești. Ne referim la acest domeniu în special, mai cu seamă din două motive: întâi pentru că în acest compartiment capitalul străin nu s'a angajat până acuma și să sperăm că nu-i vom da ocazie să se angajeze nici în viitor; iar al doilea pentru că tocmai din această cauză producțiunea agricolă atât de fundamentală în structura economică a țării noastre a rămas în urmă în tot felul ei de a se manifesta. Ori în felul acesta nu se poate continua fără a prevedea în curând un dezastru complet. O agricultură neproductivă însemnează o țără-nime lipsită de cea mai elementară bază de existență, deoarece aici productivitatea însemnează rentabilitate.

Țara noastră a fost aproape totdeauna lipsită de un credit potrivit plugăriei. A fost poate la mijloc și lipsa noastră de capital. La începuturile noastre agricole aveam un proletariat asuprit, care n'a putut acumula nimic în decursul timpului pentru a concentra astfel economiile în instituțiuni de credit. Ceeace s'a încercat să se facă a plecat totuși totdeauna dela capacitatea financiară a țărănimii, care à priori nu avea ce depozita din punct de vedere financiar. Vorbim în special de băncile populare, cari se știe că se bazu pe contribuția țărănimii cu un ajutor oarecare dela stat. Natural era deci ca influența acestui credit să nu se resimtă în măsura nevoilor pe cari trebuia să le acopere.

Creditul funciar la rândul lui, n'a fost un credit pur destinat țărănilor. El era pus în deosebi în slujba agriculturii reprezentată de marea proprietate. Numai când această mare proprietate nu mai era viabilă, numai atunci creditul funciar avea repercusiuni asupra țărănimii. De aceea clasa agricolă de jos, oricât a fost mereu împroprietărită, n'a reprezentat o valoare proporțională cu numărul ei și cu întinderea de pământ ce o avea, în producția țării românești.

Oricât de puțin credit țărănesc aveam până acuma, el a fost apoi stângenit în manifestarea lui de legiurile excepționale din ultimul timp. Aceste legiuri l-au desorientat și mai cu seamă l-au redus la inactivitate. De aceea guvernul actual s'a sesizat de această situație imposibilă și caută căile de remediere. S'au în-

toemît astfel diferite proiecte cari vor fi aduse în curând în discuția Parlamentului. Nu putem intra actualmente în analiza acestor proiecte. Menționăm numai că ele au la bază contribuția Statului când se știe că greu merge Statul însuș din punct de vedere financiar. Pe urmă se caută mereu să se înființeze noi instituțiuni, în loc să se încadreze această acțiune în cele existente.

Normal ar fi fost poate să se utilizeze calea emiterii de scrisuri funciare atât de cu folos utilizată altă dată. Momentul economic nu este neprielnic. În urma conjuncturii economice, care a început să se îmbunătățească, fenomenul se resimte și în prețul pământului și este probabil că o emisiune de scrisuri funciare ar găsi plasament. În felul acesta contribuția Statului n'ar mai fi așa de permanent solicitată, mai cu seamă după ce el a fost angajat și în lichidarea conversiunii cu o sumă oarecare și mai cu seamă după ce s'a dovedit, că n'a putut nici măcar acoperi pierderile suferite prin conversiune de bisericile și instituțiunile noastre fundamentale.

Nu știm deci ce repercusiuni vor avea aceste instituțiuni de reînviere a creditului agricol românesc. Fapt îmbucurător este însă că pe lângă instrumentul creditului pur se studiază și modalitățile unei bune comercializări a producției agricole. Se caută posibilitățile de marantare a cerealelor și de înmagazinare a lor în silozuri, fără ca agricultorul să fie stingerit în circulația capitalului cu care lucrează. Plata cerealelor la depozitarea lor în silozuri, chiar cu un scont oarecare, însemnează să se redea posibilitatea de ușoară reînforcere la scopul lui inițial, a capitalului țărănesc reprezentat de producție. În acelaș sens ar lucra marantarea. Astfel dintr'o circulație mai vie a micului capital țărănesc se dă posibilitatea agriculturului dela țără să poată face la timp față obligațiunilor sale și să se degrezeze de balastul pe care-l formează dobânzile în exploatarea sa pe de o parte, iar pe de altă parte să scape de servilismul rușinos la care e obligat să se preteze, atunci când se știe încărcat de datorii, ori la cine le-ar fi făcut.

De sigur că la întocmirea proiectelor pentru creditul țărănesc s'a avut în ve-

dere legătura lui indestructibilă cu producția. În privința producției agricole s'a făcut o lege încă în anul trecut și trebuie să menționăm că baza pe care s'a legiferat îmbunătățirea producției agricole, se sprijinea pe principiul funcțiunii sociale a acesteia, principiu pe care noi l-am revendicat încă din vara anului 1984, printr'un articol publicat în cadrele acestei reviste. Producția agricolă ca funcție socială și legată indisolubil de un credit renăscut, este tot ce trebuia înfăptuit în ordinea de lucruri, care tinde la regenerarea păturii noastre țărănești.

Și în ce privește producția agricolă avem o satisfacție în calea ce se urmează la îmbunătățirea ei. E vorba adevărat de cultura unor plante industriale, lucru atât de desbătut de noi în toate rândurile publicate aici, sau aiurea. Se proiectează deci să se dea o mai mare atențiune și o mai mare extensiune, culturii de in și cânepă. Faptul acesta nu numai că ridică valoarea producției țărănești și-i mărește astfel rentabilitatea, dar ne scutește și de un import corăspunzător din străinătate, plătit cu aur, sau cu deizze forte. Extensiunea culturii de in și de cânepă aduce cu sine și un element de ușurare în cheltuiala gospodărească a țaranului nostru.

Rămâne însă plasamentul, sau mai bine zis valorificarea și comercializarea acestei producțiuni. Evident că în acest scop va fi nevoie să se înființeze filaturile, cari ar fi chemate să prelucreze inul și cânepa produse în plus. Se pare că se lucrează și în acest sens. Ar urma să ia ființă o întreprindere în care Statul și particularii într'o proporție oarecare, să aibă rolurile împărțite. Rezolvarea valorificării producției de in și cânepă pe această cale, nu pare a duce la bune rezultate. Nu duce la rezultate pentru că o mixtură de interese de natura aceasta nu găsește niciodată o cale de echilibru în activitatea sa. Statul va urmări de sigur și un câștig, dar și o remunerare corăspunzătoare a producției țărănești menită a-i servi ca material brut. Particularii vor urmări rentabilitatea capitalului și din lupta aceasta de tendințe antagoniste, totdeauna va suferi cel care e mai în imposibilitate de a se apăra. Acesta evident că va fi țaranul. Vom ajunge astfel la un conflict de inte-

rese reprezentat la noi în țară de fabricile de zahăr și producătorii de sfeclă, ceea ce nu este de dorit în nici un caz. Normal ar fi să se lase câmp liber inițiativei particulare, Statul rezervându-și dreptul de a controla prețurile, cari se oferă țaranului pentru aceste produse, așa cum se face actualmente în cazul lânii. Pe calea aceasta s'ar păzi și respecta interesele tuturora, chiar ale consumatorilor, dacă viitoarele filaturi nu vor lăcomi cum adesea se obișnuiește la noi în baza unei largi protecțiuni vamale. Ori n'ar fi cu nimic justificată o politică a țesăturilor de in și cânepă, care să speculeze buzunarele consumatorilor.

În orice caz însă trebuie să fim mulțumiți că într'un fel oarecare, lucrurile au început să fie și la noi examinate pe planul lor de ansamblu. Se obișnuia până acum să se rezolve o latură a marelui problem reprezentată de economia națională. Rezultatul evident era nul, căci înodând un fir mâncat de molii, el se rupe într'altă parte. De astădată însă se dă atențiunea cuvenită întregului ciclu, care formează organic integritatea fenomenului economic cel mai specific la noi în țară.

Din acest ansamblu de măsuri va câștiga desigur și consumatorul. Dacă producțiunea și creditul agricol au fost elemente neglijate la noi în țară, apoi consumatorul a fost direct asuprit. Măsurile de înviorare a producției s'au pus toate numai pe umerii lui, în acelaș fel măsurile de înviorare a finanțelor Statului. Ar fi normal ca odată restabilită capacitatea de producție a clasei celei mai importante din populația țării noastre, să fie degrevat și consumatorul de atâtea sarcini, cari i s'au pus pe umeri. În acest sens urmează a se modifica structural impozitele pentru că într'un mecanism organic, venitul și cheltuiala trebuie să se împartă echitabil între toate mădulărilor sale. Dacă așa se vor rezolva problemele ce ni se pun, apoi fără îndoială, că din armonizarea veniturilor și cheltuielilor publice cu clasele sociale productive, toate fenomenele economice vor avea o înlănțuire normală și repercusiunea va fi favorabilă din toate punctele de vedere.

ING. GH. BRÂNDUȘ.

Cronica economică.

— In cursul săptămânii trecute piața petrolului nu a avut de înregistrat evenimente deosebite. Cerețile s'au menținut la nivelul normal, iar prețurile au fost ferme. Efectuarea atât a comenzilor, cât și a transporturilor s'a făcut regulat și fără întrerupere.

Exportul nostru în Germania se bazează pe contingentul de 25 la sută, așa precum ni s'a acordat. Probabil că întreaga cotă pe primul trimestru va fi eșită din țară în luna Ianuarie, exportul pe Februarie și Martie în Germania reducându-se la zero. Se crede însă, că prin tratativele ce se duc între România și Germania în momentul de față, se va ajunge la o majorare a cotei actuale de export de petrol în această țară. In ce privește relațiile noastre petrolifere cu Bulgaria, trebuie să constatăm faptul dureros, că azi sunt inexistente, din cauza denunțării din 8 Ianuarie a. c. a convenției de clearing, B. N. R. cerând pentru petrol sută la sută devalize libere și forte. Exact așa stau lucrurile cu Austria. In ce privește exportul în Cehoslovacia, cercurile petrolifere românești au intervenit la Ministerul de Finanțe pentru a se cere atașatului comercial din Praga să convingă pe vecinii noștri de a primi petrolul destilat românesc cu o densitate de cel puțin 0,805, iar petrolul rafinat la consumul intern să atibă min. 800. Controlul să se facă prin luare de probe tocmai dela aceia, cari sunt bănuși de fraude. Producția zilnică de petrol este de 2350 vagoane.

— Am arătat și în cronicile anterioare din anul trecut, că exportul nostru de lemne acuză o creștere continuă. Cu toate urcările de prețuri la acest articol, cerute de asociația industriilor forestiere din țară, cererile s'au înmulțit fără încetare, fapt, care dovedește marea căutare, de care se bucură lemnul românesc în străinătate, și cu deosebire în Orientul apropiat. In afară de Anglia, cu care avem cele mai bune raporturi „forestiere“ și de Brazilia, au sosit și sosesc mereu cereri din Argentina, mai ales de rășinoase. Asociația industriilor forestiere depune o laudabilă efortare pentru a câștiga pentru lemnul nostru și piața franceză. Sunt, prin urmare, de față toate condițiile necesare dezvoltării industriei lemnului și nu ne îndoim, că această ramură de activitate se va desfășura într'un ritm potrivit și rațional spre a îmbunătăți lemnul românesc, a replanta pădurile și a extinde suprafața pădurilor existente, procurând economiei naționale sursele, de care are nevoie.

— In cursul ultimei săptămâni, piața metalurgică dela noi a fost foarte agitată. Cauza trebuie găsită în urcarea neobicinuită, subită și neprevăzută a celor

mai multe metale în străinătate. Cercurile noastre comerciale și industriale respective sunt chiar convinse că prețurile metalelor vor suferi noi majorări. Previțiunea aceasta pare a fi întemeiată, dacă ne gândim numai la două metale obicinuite: Zincul și arama. Prețul celui dintâiu s'a urcat în ultimele două luni, în străinătate, dela 15 L. St. la 22 L. St. cu o vădită tendință fermă. La fel se poate spune despre cel din urmă, adică despre aramă, care la Londra a ajuns la 58 L. St. pentru calitatea electrolitică. Urcarea aceasta a prețului aramei nu a fost cunoscută până azi. Majoritatea comercianților din țară au început să-și procure stocuri, tocmai în vederea urcării de prețuri. Vânzările mai sunt favorizate și de faptul, că toate industriile metalurgice din țară sunt ocupate cu executarea și satisfacerea comenzilor făcute de Stat, inclusiv comenzile masive de armament. Intensificarea vânzărilor din ultima vreme se mai explică, în bună parte, și prin completarea utilajului nouilor uzini creiale sau pe cale de înființare.

Scumpirea bruscă a oțelului vechiu pe piața Angliei — de care făceam amintire în cronica trecută — va determina sigur uzinele noastre metalurgice la o revizuire a prețurilor pentru cuie, sârmă, fier de beton armat, etc. Este însă interesant de remarcat, că în timp ce uzinele românești metalurgice luptă din răzputeri în contra majorării prețurilor, în străinătate se face acum o puternică speculație cu toate metalele. Nu de mult s'a suspendat „provizoriu“ planul pentru restrângerea producției de cupru. Azi producția aramei este complet liberă. Nu miroasă oare a praf de pușcă și nu se aude în depărtare zăngănitul armelor?

— Aminteam în numărul trecut al „Revistei Economice“, tot în acest loc, că la Roma se duc tratative între reprezentanții României și ai Italiei pentru încheierea unui acord de clearing și economic între cele două țări. Că vechiul acord a fost prelungit până la 15 Ianuarie, dată, până la care se sconta încheierea noului acord. In ultimul moment însă, am aflat că Ministerul Industriei și Comerțului împreună cu Ugo Sola ministrul Italiei la București au hotărât prelungirea pe un termen de încă 15 zile a vechiului acord, adică până la 31 Ianuarie 1937. Se crede — iar factorii competenți de data asta sunt siguri — că, spre sfârșitul lunii curente, negocierile dintre Roma și București se vor termina și se va ajunge, în fine, la parafarea acordului dorit.

Principala problemă care s'a pus dela începutul discuțiilor și care până în prezent nu a putut fi definitiv rezolvită este tratamentul lirei italiene. Banca Națională a României era de părerea, că un schimb

favorabil și intens între țările noastre nu se poate face decât numai când lira va ajunge la negociere liberă. În acest timp Banca Națională a Italiei ținea, din contră, că cel mai bun lucru ar fi să se primească cursul fix plus prima. De sigur, punctul de vedere italian se bazează mai ales pe un principiu de prestigiu. Se speră totuși, că dată fiind atmosfera favorabilă în care se duc conversațiile pe malul Tiburului, acestea vor atinge scopul urmărit de către reprezentanții ambelor țări.

— Luni înainte de masă s'a ținut la Departamentul Finanțelor ședința Comisiunii pentru reforma concordatului preventiv. Au fost examinate chestiunea acelor bănci, cari nu și-au ținut obligațiile față de deponenții lor; de asemenea, sancțiunile, cari urmează să se aplice concordatarilor întrând sub imperiul noii legiuiri. Discuțiunile s'au oprit însă aici, până la data pronunțării Domnului Ministru de Justiție, Mircea Djuvara, asupra problemei ce s'a pus, dacă reforma concordatului preventiv se va supune debaterii corpurilor legiuitoare ca lege separată sau se va integra în noul proiect de cod comercial. În cazul din urmă, s'a decis, în principiu, ca reforma proiectată să nu fie prezentată parlamentului în actuala sesiune.

— Luni după masă s'a întâlnit delegația economică a guvernului la Ministerul de Industrie și Comerț. Ședința a fost prezidată de însuș șeful guvernului, dl Tătăărăscu. Delegația s'a ocupat cu proiectul pentru organizarea cultivei de in și cânepă. S'au aprobat toate dispozițiile de bază ale proiectului, urmând ca proiectul să fie supus spre ratificare și Consiliului de Miniștri, după ce vor fi fixate completările de detaliu. S'a examinat și necesitatea de a se mări numărul articolelor de export, care ar putea face obiectul de compensație și s'a decis ca pe lângă actualele articole existente în lista A, să mai fie introduse lemnul, carnea congelată și pasările tăiate. Domnul Ministru al Comerțului a făcut Delegației Economice o expunere asupra stadiului în cari se găsesc negocierile comerciale cu Italia și s'a hotărât ca aceste tratative să fie terminate cât mai curând, dându-se în acest scop, instrucții delegaților români din capitala Italiei.

Tot în această ședință a Delegației Economice s'a prezentat din partea dlui Dr. Costinescu, Ministrul Sănătății, proiectul de lege pentru asanarea terenurilor impaludate. Ca primă măsură a propus trimiterea medicilor fineri la sate, dar pentru ca acești medici să-și aibe asigurat un minimum de existență, Domnia Sa a cerut ca leafa să fie egală cu solda unui sublocotenent. Cererea a fost găsită justă și a fost admisă.

— În proiectul de buget pe anul financiar 1937/38, Ministerul de Finanțe a prevăzut o sumă importantă pentru răscumpărare de rentă externă. Momentul este bine ales, pentru motivul, că azi cursul rentelor române pe piețele străine este foarte scăzut. Repatrierea rentelor externe ar aduce frumoase economii tezaurului nostru, deoarece valoarea cuponului plătit aici în Lei este inferioară sumei plătită detentorilor străini, mai ales dacă ținem seama de cota de 38 la sută. Economia noastră întreagă va profita de pe urma acestei operații, devizele destinate cuponului putând fi întrebuințate pentru scopuri mai urgente și mai productive. Dacă vom reuși să aducem în țară măcar o parte cât de mică din renta românească, care se găsește azi în suferință în străinătate și dacă o putem cumpăra la cursurile scăzute de azi, prin lansarea unui împrumut de conversiune pe o piață mai favorabilă, țara noastră, cu un credit și cu un prestigiu tot mai mare, ar realiza beneficii materiale neașteptat de mari. În adevăr, o mulțime de țări, și încă dintre cele mai bogate, au fost nevoite să-și reglementeze comerțul cu devize. Dar întrucât transferul cuponului nu s'a putut face, cele mai multe dintre ele și-au văzut la un moment dat scăzute pe piețele străine renta națională. Multe din ele, însă, au dus o politică de încurajare a repatrierii rentelor. Această repatriere a avut ca prim rezultat urcarea lentă dar sigură a rentelor respective și, ca urmare, o consolidare a întregului credit public extern. Iată, dar, motivele, pentru cari ne bucurăm de intențiile guvernului român de a răscumpăra rentele române din străinătate.

— Presa engleză în special cea londoneză atribute o foarte mare importanță vizitei apropiate, pe care o va face Președintelui Statelor Unite ale Americii de nord, dl W. Runciman, Ministrul de Comerț al Angliei, care se află de prezent în Republica de peste Atlantic, în momentul, în care se află și Directorul Băncii Angliei. Se vorbește insistent despre restabilirea liberului schimb. Nu se poate preciza dacă cei doi oameni de stat vor discuta convocarea unei conferințe internaționale care să se ocupe amănunțit de această problemă. Sigur este, că ei vor stabili și vor propune țărilor din Europa directive și măsuri concrete în scopul de a se ajunge cât mai curând posibil la o destindere economică pe continent. Se va mai discuta și chestiunea intensificării schimburilor comerciale anglo-americane, precum și o sporire a volumului acestor schimburi asupra plăților, astfel, încât să nu se rupă actualul echilibru al schimburilor comerciale dintre cele două țări.

S. P.

Situația.

Evenimente de natură economică mai însemnate n'am înregistrat în săptămâna care s'a sfârșit.

Se așteaptă cu mult interes, de toată lumea, deschiderea corpurilor legiuitoare, când se vor aduce în desbatere numeroase proiecte de legi, de cari sunt legate mari speranțe pentru propășirea și prosperarea vieții noastre economice și financiare.

Chestiunea mai arzătoare este desigur, reînvierea creditului, fără de care economia națională nu poate înainta.

Conducătorii de azi și-au dat seama despre această realitate și se vede că, acum la sfârșitul guvernării lor, vor cu orice preț să legifereze creditul și prin măsuri cari le cred necesare, să vină în ajutorul băncilor, cari au fost lovite în chiar existența lor de legea conversiunii din 1934, să restabilească încrederea pe piață, care în timpul din urmă aproape a dispărut și să dea viață creditului.

Inițiativa guvernului este cât se poate de lăudabilă, chiar dacă ea vine la sfârșitul guvernării. Numai că de 4 ani de zile, mereu s'a trâmbițat aceeași dorință din partea partidului dela conducerea țării, de a îndrepta răul care ne apasă de atâta amar de vreme.

Se prea poate că, în decursul guvernării de până acum, partidul liberal să se fi convins de adevărata situație a creditului și de aceea încă înainte de a se sfârși guvernarea să caute să-l reorganizeze.

i. op.

CRONICA

Comemorarea lui Parteniu Cosma.

În 12 Februarie 1937 se împlinesc 100 de ani dela nașterea lui *Parteniu Cosma*, fost director executiv (director general) al „Albinei” timp de 30 de ani.

Institutul „Albina”, încă din 28 Martie 1936, a luat inițiativa să comemoreze pe fostul ei director executiv.

Comemorarea se va face, probabil, la sfârșitul lunei Aprilie sau începutul lunei Mai a. e.

Situația sumară

a Băncii Naționale a României dela 23 Dec. 1936.

Stoc :	Activ.		
Aur	{ în țară	13.288.366.584	15.567.201.176
	{ în străinătate	2.278.834.592	
Devize	. . . . .	—	
Stoc total	. . . . .	15.567.201.176	
Alte devize	. . . . .	9.910.624	
Devize rezervate pentru plata importului și alte plăți	. . . . .	1.651.491.378	
Devize disponibile în conturi de clearing	. . . . .	1.758.325.345	
Monedă divizionară	. . . . .	263.206.998	
Portofoliu comercial	. . . . .	6.154.972.742	
Portofoliu și datorii agricole și urbane	. . . . .	2.431.121.505	
Bonuri de Tezaur ale Stat. Român p. pierderi la datoriile agricole și urb.	. . . . .	5.834.408.705	
Avansuri pe titluri :			
Simple	. . . . .	92.759.704	
în cont curent	. . . . .	118.538.731	211.298.435
Datoria Statului	. . . . .	3.633.095.273	
Avansuri temporare Tezaurului	. . . . .	—	
Titluri și participațiuni :			
Titlurile capitalului social	190.291.161		
„ fondului de rez.	109.819.218		
„ fond. pt. amortizarea imobilelor și mobilierului	. . . . .	191.902.977	
Participație la capitalul Băncii Reglem. Internaționale	. . . . .	80.645.161	
Participație la capitalul Creditului Industrial (Capital subscris Lei 150.000.000)	. . . . .	78.678.000	651.336.517
Imobile	. . . . .	604.129.616	
Mobilier și mașini de imprimare	. . . . .	155.833.801	
Cheltuieli de administrație	. . . . .	148.276.360	
Activ corespunzător unor angajamente pe termen	. . . . .	2.069.352.514	
Conturi diverse	. . . . .	5.610.971.388	
Provizțiuni speciale de devize	. . . . .	893.767.914	
Aur la Moscova	. . . . .	—	
			47.648.700.291

19 Dec. 1936

925.311.093 Devize clearing spre
negociere 740.751.704

2.389.829.122 Ef., avansuri și alte val.
gerate de Bancă pentru
Stat . . . 2.371.848.622

519.783.846 Disponibilul Direcției
Generale a Drumurilor
la Soc. Anon. Svede,
Luxemburg 519.783.846

Pasiv.

Capital social 600.000.000
Fond de rezervă 523.942.926
Fonduri pentru amortizarea imobilelor
și mobilierului 571.470.648
Angajamente la vedere:
Bilete de Bancă în circulație 26.004.339.640

19 Dec. 1936. Conturi curente și depozite la vedere:

531.635.301 a) Ministerul finanțelor
. . . . . 575.116.422
3.900.770.836 b) Serv. publ., Casa Au-
tonomă 3.860.157.250
14.983.123 c) Imprumut 7% 1929
. . . . . 4.848.895
18.137.091 d) Imprumut 7 $\frac{1}{2}$ % 1931
. . . . . 17.083.068
3.148.412.113 e) Conturi curente . .
. . . . . 3.334.924.652
2.052.659.383 f) Alte exigibilități la ve-
dere . 1.777.004.344 9.569.134.631
Angajamente la termen 4.363.854.365
Dobânzi și beneficii diverse 151.816.544
Conturi diverse 5.864.141.537
47.648.700.291

19 Dec. 1936.

925.311.093 Diversi devize clearing
spre neg. 740.751.704

2.389.829.122 Ministerul Finanțelor, ct.
efecte, avansuri și alte
valori gerate de Bancă
. . . . . 2.371.848.662

519.783.846 Direcția Generală a Dru-
murilor etc. Lei la Soc.
Anonimă Svede, Luxem-
burg . . . 519.783.846

Totalul angajamentelor la vedere . . 35.573.474.271

Raportul între stocul de aur și anga-
jamente 43,76%

Raportul între stocul total și angajamente —,—%

Taxa : { Scont 4 $\frac{1}{2}$ %
Dobânda 5 $\frac{1}{2}$ %

Imprimare, Registre, Rechizite, etc. etc.

Procurați

NUMAI dela

Tipografia, Librăria, C o m p a c t o r i a

„DACIA TRAIANĂ“ SIBIU.

Piața Unirii Nr. 7. — Telefon Nr. 168.